

срещу фашизма за свободата на испанския народ. Разумният Естанислао напомня строго на своя млад лейтенант, че като комунист е длъжен да се подчини на партията, и подава пистолета си на Беналкасар. Изпълнен с вътрешен протест, Алварес прави същото. Беналкасар е потресен. Но в този момент у него заговорва здравият разум и чувството за реалност на истински комунист и човек от народа. Той разбира, че тъкмо сега, когато тримата са изправени пред смъртта и трябва да изпълнят дълга си на бойци и комунисти, е абсурдно да бъде педант и да арестува другарите си за еретични възгледи, които не накърняват генералната линия на партията и са предизвикани случайно от спора за съдбата на Инес Монтеро. Всичко това кара Беналкасар да отстъпи. Той заповядва на Естанислао и Алварес да приберат оръжието си.

Великодушието на човек от народа, кара Беналкасар, през един къс отрезък от време, през който очевидно му повлиява и Естанислао, да разбере политическата драма в душата на Инес Монтеро. Разгулният и празен живот на баща ѝ - женкар и картоиграч - е разорил имението и докарал тежки унижения както на покойната ѝ майка, така и на самата Инес. Собствените унижения са помогнали и на Инес да разбере униженията и безбожната експлоатация на селяните. Бунтът на човешкото ѝ достойнство срещу всичко това ѝ помага да повярва в идеите за безвластие, които разпалва у нея Морено - един преследван от цивилната гвардия анархист, когото тя среща преди години ездйки на кон в полето, а след това скрива в имението си. Но какво се указва на дело безвластието? Една върховна безсмислица, която завършва с основаването на либертарната комуна и опита на Морено да я изнасили.

Във същност, до идването на Естанислао, Инес Монтеро е чакала наистина победата на франкистите за да отърве съвестта си от кошмара на либертарната комуна, която Морено е наложил с убийства и кръв на негодуващите селяни, очаквали да получат през републиката парче земя и така да ~~накърнят~~ задоволят своята вековна мечта. Но Естанислао - този неизвестен чужденец от нация, която Инес познава само по име - посочва на Инес с поведението си нещо ведро и ясно, което тя не е съзирала досега в сред горчивото си разочарование от Морено, от анархизма и от очевидната неспособност на буржуазните републиканци да се справят с хаоса на войната. Твърдото и човечно поведение на Естанислао я кара да види един нов път за Испания и това е пътят, сочен от комунистите - пътят към социализъм и демокрация, към истинската република с радикални и разумни преобразования, отърсена от безумията